

Algemene commissie subsidiëring 8/10/2019

<u>Aanwezig</u>	<u>Verontschuldigd</u>
Voorzitter: Dirk Poppe Ondervoorzitter: Jacques Denys Secretaris: Marc Decraemer Penningmeester: Peter Beyen Public Relations: Jean Delahaye Lid: Philippe Develter Lid: Manu Beuselinck Lid: Jean Surmont Schepen sport: Bart Plasschaert Dienst Sport: Wanja Surmont	

Tijdens deze commissie werden 3 zaken besproken/toegelicht:

- Toelichting ISB studiedag revisie subsidiereglementen van 19/09 die gevolgd werd door sportclubondersteuner van de Stad
- Overzicht en bespreking huidige parameters subsidie clubwerking
- Het voorstel van erkenning toegepast op subsidiëring sportclubs

1. ISB platform Sportclubondersteuning Torhout 19/09/19

Het onderwerp van deze studiedag betrof 'Een brede kijk op sportclubondersteuning met slimme en doordachte subsidiereglementen'. Deze bijscholing werd kort toegelicht aan de leden van de commissie. De bijscholing behandelde vooral 2 onderwerpen:

1. Een brede kijk op sportclubondersteuning

Er is weinig discussie nodig om vast te stellen dat de Stad de grootste sponsor is van de lokale sportverenigingen. Uiteraard rechtstreeks via subsidies, maar er ook nog andere voordelen voor de clubs. Zo denken we bijvoorbeeld aan het gratis ter beschikking stellen van gemeentelijke infrastructuur, ontlenen van (sport)materiaal, ondersteuning bij evenementen, promotie via de Stad, organiseren van bijscholingen,... Sportclubondersteuning gaat dus duidelijk verder dan het geven van subsidies. ISB heeft op de website een overzicht van de verschillende thema's waarop sportdiensten kunnen inzetten. Deze kunnen [hier](#) geraadpleegd worden. Een voorwaarde om sportclubs zo efficiënt mogelijk te ondersteunen is dat de club zelf weet waar ze in de toekomst naartoe willen en dit kan weergeven via een duidelijke visie/missie. Anderzijds dient de Stad ook goed te weten waar de verenigingen voor staan en wat ze willen bereiken met hun werking. Focussen ze op topsport, recreatiesport, gezondheid of misschien maatschappelijke thema's zoals integratie? Deze kennis stelt de Stad in de mogelijkheid om bv. bij het uitrollen van projecten zicht te hebben op de partners die met hun werking een gelijkaardig doel nastreven. Sportclubondersteuning moet zich dan ook vooral op de bestuurders van de sportclubs concentreren. Hun voornaamste taak moet dan ook zijn om te bewaken dat de club de juiste koers houdt richting het doel (missie/visie) dat ze voorop heeft gesteld. Bestuurders nemen vaak echter andere rollen op zich waardoor deze kerntaak vaak naar de achtergrond verdwijnt.

Tenslotte werd gepleit voor structurele vormen van ondersteuning naar sportclubs. Momenteel is de geboden ondersteuning vaak symptomatisch (clubs hebben bv. nood aan meer vrijwilligers dus we organiseren een bijscholing rond dit thema). Het ontbreken van een effectmeting is dan ook eerder regel dan uitzondering. Het ISB pleit om meer trajectgericht te werken en te focussen op max. 2 thema's per jaar (zie link). In het voorbeeld van de bijscholing zou dit dan betekenen dat er, na de gegeven bijscholing, nog 2 vervolgmomenten aan gekoppeld worden waarop de

deelnemende clubs hun plannen en ervaringen aan elkaar kunnen voorstellen. Zo kunnen ze leren van elkaar en ben je zeker dat clubs effectief actie ondernemen.

2. Subsidie instrumenten

In een eerste deel van de toelichting werd duidelijk dat sportclubs via vele kanalen subsidies kunnen ontvangen. Zo zijn er, naast de lokale Sportdienst, ook vanuit Sport Vlaanderen en de overkoepelende federaties mogelijkheden. Deze verschillen echter sterk van federatie tot federatie. Een inventarisatie van bovenlokale subsidiemogelijkheden kan nuttig zijn om de Oostendse verenigingen meer financiële ondersteuning te bieden, want vaak hebben de clubs hier zelf geen weet van. Een 2^e conclusie van de bijscholing was dat steden en federaties vaak inzetten op dezelfde thema's (ledenaantallen, gediplomeerde trainers,...). We moeten dan ook kritisch de vraag kunnen stellen waarom we de sportverenigingen willen subsidiëren? Waar hebben de verenigingen nood aan? Nu wordt er, omwille van de vroegere decretaal opgelegde thema's, vaak ingezet op werkingssubsidies en kwalitatieve parameters. We 'bedanken' verenigingen voor hun bestaan en werking op basis van hun ledenaantallen, aantal en kwaliteit van de trainers,... Het ISB pleit om hier een stuk van af te stappen en meer in te zetten op projectsubsidies. Zo kan je de verenigingen effectief helpen om een specifiek doel te bereiken. Net zoals in het verhaal hierboven kan je dan jaarlijks inzetten op enkele thema's waarbinnen verenigingen projectsubsidies kunnen aanvragen. Bijvoorbeeld: thema communicatie => club kan een aanvraag indienen voor projectsubsidie in het kader van het optimaliseren van hun website of het introduceren van een gebruiksvriendelijke app.

In een ideale wereld zou je op beide subsidievormen moeten inzetten (structurele en projectsubsidies). Als voorbeeld wordt [het model van Herselt](#) aangehaald. Hierbij werkt de subsidie voor sportverenigingen als volgt:

- Clubs worden ingedeeld in x-aantal categorieën en krijgen op basis van hun werking een basissubsidie toegekend. Hoe hoger de categorie, hoe hoger de basissubsidie. De verwerkingstijd is hierbij maar een fractie van de tijd die in het verleden hiervoor moest worden vrijgemaakt. Zo kan er meer tijd vrijgemaakt worden voor andere vormen van sportclubondersteuning. Het advies hierbij is simpel: KISS (Keep It Simple and Stupid). Beperk je tot de essentie en maak het clubs ook niet administratief lastig. Vaak is het indienen van een ledenlijst en enkele diploma's al meer dan voldoende.
- Daarnaast worden thema's gelanceerd waarvoor clubs projectsubsidies kunnen aanvragen. In subsidiejaar X-1 worden deze thema's kenbaar gemaakt en kunnen clubs aanvragen indienen. In jaar X worden de subsidies door middel van een jury toegekend en worden de thema's kenbaar gemaakt voor het volgende jaar... De clubs stellen op de AV van de Sportraad ook hun projecten aan elkaar voor. Dit in kader van kennisdeling en motivatie naar de andere verenigingen toe.

2. Bespreking parameters huidige subsidiereglement Oostende

De huidige subsidieverdeling werd voorgelegd aan de leden van de commissie. Na een interne discussie kwam er alvast een consensus over volgende zaken naar de toekomst toe:

- Momenteel krijgen clubs subsidies voor zaken die 'vanzelfsprekend' zijn. Deze zijn vooral opgenomen in de parameter 'algemene werking'. Het is niet gewenst om clubs te belonen voor evidente zaken zoals het hebben van een website, akkoord te gaan met de panathlonverklaring, het kenbaar maken van de gegevens aan de Stad,... Deze zaken zouden uit het reglement geschrapt moeten worden of

opgenomen worden in een erkenningsreglement. Zo kan het vrijgekomen geld gebruikt worden om in te zetten op andere zaken.

- Er moet rekening gehouden worden met de effectieve kosten die een sportclub heeft voor haar werking. Een onderscheid in clubs met geen kosten (bv. wielerverenigingen), recreatieve sportclubs en competitieclubs is aangewezen.
- Naast de kosten zou er ook rekening gehouden moeten worden met de inkomsten. Sommige clubs hebben een eigen bar, nauwelijks kosten voor hun werking en krijgen daarboven ook nog eens een evenredig deel van de subsidies. Dit is eigenlijk niet correct.
- In dezelfde lijn zit er ook een grote oneerlijkheid in het al dan niet kunnen beschikken over gemeentelijke sportinfrastructuur. Er zijn clubs die gratis kunnen gebruik maken van gemeentelijke infrastructuur en daarboven ook geen kosten hebben voor het gebruik of aankopen van materiaal gezien dit aanwezig in de zalen.

Anderzijds zijn er ook clubs die infrastructuur moeten huren via scholen of privé-instellingen. Zij moeten hogere tarieven betalen in vergelijking met de vorige groep. Daarbij betalen deze clubs soms ook nog eens kosten in functie van het energieverbruik. Ten slotte zijn er ook nog sportverenigingen die over een concessie of eigen infrastructuur beschikken en ook alle kosten moeten dragen die hiermee gepaard gaan (aankoop materiaal, repareren van defecten, kleine onderhoudswerken, grote renovatiewerken,...). Zij dragen op hun beurt weer een grotere kost dan de clubs in de vorige categorie. Gezien het nijpende tekort aan sportinfrastructuur worden deze laatste clubs eigenlijk benadeeld terwijl ze op deze werkwijze juist zorgen voor beschikbare plaatsen in de stedelijke centra. Op die manier is het gebruik van stedelijke infrastructuur dan ook erg gegeerd. Dit moet in de toekomst ook grondig herbekeken worden. Een optimalisatie van het gebruik van de beschikbare zalen is hierbij ook aangewezen.

- Naast volwassenen en senioren blijft jeugd de belangrijkste leeftijdsgroep en hebben zij de meeste nood aan financiële ondersteuning ook het streven naar kwalitatieve begeleiding is een belangrijk aspect. In de huidige verdeling is de tegemoetkoming voor volwassenen, senioren en G-sport echter zeer beperkt.

3. Erkenning vs. subsidiëring

Tenslotte werd het huidige erkenningsreglement besproken en gekeken hoe we dit kunnen vertalen naar subsidiëring. Volgende aanpassingen werden ondertussen aangebracht:

- Onderscheid in leeftijd en competitie of recreatie lijkt niet aangewezen voor erkenning, dit om de zaken simpel te houden voor de clubs die in de toekomst een erkenning zouden aanvragen.
- Verder is het invoegen van de voorwaarde van een minimum aantal leden ook niet aangewezen. Bovendien is dit in strijd met de Cultuurpactwetgeving.
- Een onderscheid in de aard van de werking mag wel. Zo zouden we met 2 soorten erkenning overblijven: erkende sportverenigingen en erkende ontspanningsverenigingen (deze benaming staat nog niet vast). Met sportverenigingen wordt dan de verenigingen bedoeld die een reguliere werking hebben met structureel ingevoerde trainingen en waarbij er sprake is van een 'significante verhoging van de cardiovasculaire activiteit' bij het beoefenen van de sport. Ontspanningsverenigingen zijn dan de verenigingen zonder 'structurele werking' (informeel samenkomen om de sport te beoefenen, enkel wedstrijden spelen in kerncompetitie) of verenigingen die een 'sport' beoefenen die zich beperkt tot 'oog-hand coördinatie'. (snooker, biljart, bowling,...) Vaak worden deze sporten uitsluitend door volwassenen beoefend en kunnen geen directe kosten gelinkt worden aan de werking. Wat subsidies betreft, stelt de commissie de vraag of deze laatste verenigingen wel een subsidie moeten krijgen? Ten hoogste kan aan deze verenigingen wel een basissubsidie gegeven worden, maar ze zouden niet in aanmerking mogen komen voor de andere parameters.

